

AKP Hükümetinin Aymazlığı, Emperyalist Efendilerine Duyduğu Hizmet Aşkınını Sonucudur! Bu Pervasız Saldırığı, İşçi-Emekçi Kitle Hareketlerinde Birleşerek Durduralım!

Ülkemiz hâkim sınıflarının temsilcisi AKP hükümetinin başbakanı Erdoğan, yine yeni bir konuşmayla, mevcut süreci değerlendirirken, emekçi halka düşman yüzünü ve emperyalist güçlerle olan efendi-uşak ilişkisini bir kez daha açıkça ortaya dökmüş oldu.

Dün, “kadrolaşma açılımıyla” adeta AKP çiftliğine çevrilmek istenen TRT’de bir programa katılan Erdoğan, ülke gündemini meşgul eden önemli konularda ibretlik, çarpıcı açıklamalarda bulundu.

Burjuva medyanın önde gelen liberal kalemlerinin de gayretkeşlikleriyle birlikte, Erdoğan, işçi-emekçileri tehdit etmeyi de ihmal etmedi.

“Devleti Adeta Bir Özel Sektör Mantığı ile Çalıştıracamız”

24 Ocak kararlarının, 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası’yla birlikte, sopa zoruyla ülkemiz işçi-emekçileri başta olmak üzere ezilen, sömürülen kesimlere dayatıldığı ve siyasal, ekonomik, sosyal alanlarda son derece kapsamlı ve uzun vadeli yapısal dönüşümleri hedefleyen emperyalist ekonomi-politikaları olduğu bugün artık herkesçe bilinmektedir.

12 Eylül Askeri Faşist Cuntası halka ve halk güçlerine uyguladığı terörle birlikte mevcut kitle hareketlerini bastırırken, bir yandan da işçi-emekçilerin tüm kazanılmış haklarına da el koymuş ve ülke kaynakları ile onu işleyen emeğin emperyalistlere peşkeş çekilmesinin yolunu da döşemiştir.

Turgut Özal’ın kişiliğinde belleklere kazınan bu dönem boyunca, 1990’lı yılların ve günümüzün yol haritası çıkarılmış, toplum, bir bütün anlamda emperyalizm patentli neo-liberal politikalarla adeta cendereye alınmıştır.

1990’ların ortalarına gelindiğinde ise dönemin başbakanı Tansu Çiller; halka ve halk güçlerine karşı tam gaz askeri operasyonların sürdürüldüğü, köylerin yakıldığı, büyük kentlerde emekçilere saldırıldığı, kaçırılmaların, kaybetmelerin, sokak ortasında infazların sürdüğü bir dönemde; 5 Nisan 1994’te, tarihe 5 Nisan Kararları olarak geçen ikinci büyük adımı atarken “son sosyalist devleti de yıktık” diyecekti.

Şüphesiz ülkemiz hiçbir zaman sosyalist değildi, olmadı ancak artık emperyalist-kapitalist yeni dünya düzeninde, “kamuya” yani halkın ortak üretiminden elde edilen artı değer bir kısmıyla yine halkın eğitim, sağlık vb. hizmetlerden yararlanmasına dahi yer yoktu.

Bu nedenle, ülkemiz tarımında, o güne kadar ki talan ve tasfiyeden arta kalan ne varsa acımasızca saldırıldı ve bu üretimden beslenen yerli işletmeler, bilhassa devlet işletmeleri başta olmak üzere, bilinçli bir şekilde zarar ettirilerek, “özelleştirme” eliyle emperyalist sermayeye peşkeş çekildi.

İşçilerin-emekçilerin kazanılmış hakları bir bir gasp edilirken, uzun ve zorlu yılların tarihsel tecrübelerine yaslanan meslek örgütleri de birer birer sistemin avuçları arasına alındı.

Bir yandan da ülkemiz emekçileri, ezilenleri; ekonomiden sosyal politikalara, akademiden siyasete, gündelik yaşam kültüründen farklı toplumsal dinamiklere dek; “kimlik siyasetleriyle”, neo-liberal sağ ve sol “özgürlükçü”, “demokrat”, “muhafazakâr” “yeni” tipte bir ideolojik saldırganlığın kurbanları haline getirildi. Toplumsal bilincimiz ciddi ölçülerde, yeni kuşaklarla birlikte değişime uğratıldı.

Bu süreç, bilinçli bir şekilde tezgâhlanan “21 Şubat 2001 krizi” marifetiyle işbaşına getirilen AKP hükümetiyle birlikte, adeta taçlandırılmış oldu.

Tüm bir 80’li ve 90’lı yıllar süresince, emperyalist merkezlerce adım adım ilerletilen bu kapsamlı yeniden yapılandırma dönemi, yine emperyalizm menşeli AKP hükümetiyle iyice derinleştirildi.

Bugün Erdoğan’ın gerek burjuva-feodal hasımlarına gerekse de halka ve halk güçlerine karşı büyük bir özgüvenle ve yeri geldiğinde de aymazlıkla esip gürlemesi bu tarihi ve siyasal temellere yaslanmaktadır.

Erdoğan, “devleti adeta bir özel sektör mantığı ile çalıştıracamız”

derken; emperyalizmin ve bu merkezlerin kendisine biçtiği misyonu bu kadar açık bir biçimde ifade ederken; ülkemizin ve emeğimizin, dünden bugüne olduğu gibi bugünden sonrasında da emperyalist tekellere peşkeş çekileceğini, çalışanların kapı önüne konacağını, işsizlik bir çığ gibi büyürken ve toplum moral ve ahlaki değerlerinden hızla uzaklaşırken, bunu bir de sopa gibi kullanıp kölelik koşullarında çalışma şartlarının dayatılacağını da itiraf etmektedir.

Erdoğan, İşbirlikçi Sendikal Yönetimlerle Olan Kirli İlişkileri de Rahatlıkla Ortaya Döküyor!

Erdoğan, söyleşisinde, TÜRK-İŞ yönetimiyle, TEKEK işletmeleri özelleştirilirken yaptıkları görüşmeleri ve o dönemde sendika yöneticileriyle vardıkları anlaşmaları aktarmaktadır:

"Milletim bunu iyi dinlesin istiyorum. Kemal Bey’in Maliye Bakanlığı döneminde, şu andaki TÜRK-İŞ Genel Başkanı ve Tekgıda-İŞ Sendikası Başkanı, TÜRK-İŞ yönetiminden bir arkadaşla birlikte 5-6 kişi başbakanlıktaki odamda görüştük. Bize dediler ki '6 ay bize müsaade edin'... Biz altı ay süreyle buna tahammül ettik. Daha sonra tekrar bir ricada bulundular. Bugüne kadar buna katlandık. Bu bizim iyi niyet göstermemizdeni.

Bunlar fabrika falan değil, bütün işletme deposu, yaprak işleme deposuydu. Özelleştirme yapıldı... 2004’te biz özelleştirme nedeniyle dışarıda açıkta kalan olmasın diye 4-C olayını gündeme getirdik. Sendikalar, bunu gündeme getirdiğimizde başta Türk-İŞ olmak üzere bize teşekkür ettiler.

4C, o günden bugüne gündemdedir. Kimsenin sesi çıkmıyordu. 17-18 bin kişi şu anda 4C kapsamında maaş alıyor. Tabii bu döneme gelince biz burada da şöyle bir şey yapalım dedik. Kapatma durumunda da bunları 4C kapsamına alalım dedik. Yasal zorunluluk olmadığı halde bu bizim bir iyi niyet göstergemizdi.

Tabii bu adımlar atılırken, 4C’ye bir işlem başladı. Enteresan olan 4C’yi kabullenirken bizi alkışlayanlar, sevenler şimdi '4C’yi istemezük' diyorlar."

Görüldüğü üzere, bugün işçiyi oyalayanlar, aranızda marjinal gruplar var diyerek ilerici, devrimci, demokrat emek dostlarını, örgütlü işçi-emekçileri sınıf kardeşlerinden uzaklaştırmak isteyenler; apaçık bir şekilde, en başından itibaren TEKEK’in emperyalistlere peşkeş çekilmesine göz yummuşlar ve kapı dışarı edilecek işçileri için açıkça hükümetle işbirliği yapmışlardır.

Dolayısıyla, bugün, başta TEKEK işçisi olmak üzere; İstanbul’dan Antep’e dek ekonomik ve sosyal hakları için ayağa kalkan işçilerin onurlu mücadeleleri, tüm olumsuz hava koşullarına, baskılara, tehditlere, gözaltılara rağmen ülke gündemine oturmuş ise; Ankara’da 17 Ocak’ta on binlerce işçi toplanabilmiş ise; TÜRK-İŞ başta olmak üzere, sisteme yedeklenmiş hemen tüm sendikalar işçinin, emekçinin talepleri doğrultusunda (tüm güdüklüğüne karşın) harekete geçmek zorunda kalmışlarsa, tüm bunlar işçilerin, emekçilerin kendi öz güçlerine, iradelerine yaslanan başı dik mücadeleleri sayesinde hayata geçmiştir.

Erdoğan, Tehditlerine Devam Ediyor!

Erdoğan, konuşmasında, TEKEK işçileri şahsında, işçi-emekçileri tehdit etmeyi de ihmal etmedi.

Büyük bir marifetmiş gibi ülkedeki işsiz sayısının 3 – 3,5 milyon civarında olduğunu ve en az bu kadar çalışanın da asgari ücrete yani açlık sınırının üçte biri fiyatına çalıştığını sık sık vurgulayan Erdoğan ve Maliye Bakanı Mehmet Şimşek; 4-C statüsüne kamu işçisini razı etmek için yarattıkları yıkım tablosunu yine aynı amaç için kullanma pervasızlığında, aymazlığında bulunuyorlar!

Bununla da yetinmiyor Erdoğan ve ekliyor:

“Bakin şunu da bir meydan okuma olarak almayın ama bizi TEKEK işçisi iktidar yapmadı, bizi milletimiz iktidar yaptı. Ve milletimizin onlar da bireyleridir, kendilerine saygım vardır ama bu saygım hukuk içindedir hukuk dışına çıkıldığı zaman orada olay değişir.

Şu anda hukuksuzluğa orada bir yerde göz yumuyoruz yapılanların hiçbirisi hukuki değildir, yasal değildir ama biz

demokrasi adına 'buna bir miktar daha katlanalım dedik.

Bir aylık sürece 4C’ye kim müracaat ederse TEKEK işçileri içinde onlar 4C’den istifade edecektir. Etmezlerse 4C’den istifade edemeyeceklerdir. İhbar ve kıdem tazminatı zaten banka hesaplarına yarın yatmış oluyor. Oradan da kendilerine bir imkan doğar.

Ama bu düzenleme yapılamazsa, o zaman işçiler paralarını almış olacaklar. Ve yeni bir süreci başlatmış olacağız."

Erdoğan, açıkça işçiyi ölüme gösterip, sıtmaya razı etmektedir.

Ötesinde, büyük bir pervasızlıkla, kendisine oy veren işçi-emekçi kitleleri de emperyalist efendilerinin tek bir emriyle bir anda gözden çıkarmakta ve böylelikle mevcut sistemin, oy sandıklarının, meclis kürsülerinin halkı kandırmak için işletilen birer oyun sahnesinden ibaret olduğunu ortaya koymaktadır.

Eylemci TEKEK işçilerinin yarısından fazlası AKP’ye oy vermiş olduğu ve hatta AKP’nin ilk örgütlenme süreçlerine katılmış bireyler oldukları düşünüldüğünde; AKP hükümeti şahsında, ülkedeki gerçek siyasi iktidarın emperyalist tekellerin güdümündeki hâkim sınıfların, kendi halkına karşı nasıl acımasız, pervasız ve saygısız olduğu da açıkça ortaya çıkmaktadır.

TEKEK İşçisinin “Ölümüne Direniş Ölümüne Zafer” Şiari Etrafında Kenetlenelim! Ağalar ve Patronlar Sultasının Sömürü ve Zulüm Düzenini Sarsalım!

Unutulmamalıdır ki,

TEKEK işçisi kaybederse; ülkemiz işçileri, emekçileri, ezilenleri kaybedecek,

TEKEK işçisi kaybederse; hak gaspları daha bütünlüklü olarak karşımıza çıkacak,

TEKEK işçisi kaybederse; çocuklarımızı bekleyen bir gelecek olmayacak,

TEKEK işçisi kaybederse; emperyalistler kazanacak, halkımız kaybedecek,

TEKEK işçisi kaybederse; emperyalistlerin uşakları, başta mücadelede öne çıkmış tüm TEKEK işçileri olmak üzere, halka ve halk güçlerine pervasızca saldıracaklar...

Bunun için kazanmak zorundayız. Başta TEKEK işçileri olmak üzere bütün bir halk olarak, yılmadan, ne kadar uzarsa uzasın, sabırla, dirençle sınıf dayanışmasını yükseltmeliyiz.

Bağımsız bir ülkede özgür bir halk olarak yaşamak için TEKEK işçisinin onurlu direnişini sahiplenmeliyiz.

Güvencesi Olmayan Çalışma Koşulları Kabul Edilemez!

İster 4-C olsun ister 4-B olsun, TEKEK işçisinin özlük hakkının verilmediği hiçbir öneri pazarlık konusu yapılmamalıdır.

Hâkim sınıflar elbette ki bazı vaatlerde bulunarak, 4-C üzerinde “iyileştirmeler” yaparak yeni oyunlarını devreye sokacaktır. Ancak bütün bunlar birer oyundan ibarettir.

Çünkü 4-C gibi kölelik koşullarında yapılan sözde “iyileştirmeler” kolaylıkla elden gidebilir. Hâkim sınıfların özlük hakkını vermek istemeyişindeki en büyük nedeni budur.

TEKEK Direnişi Birleşmenin, Birlikte Mücadele Etmenin Zaferi Getireceğini Bir Kez Daha İspatlamıştır

Günlerdir verdiğimiz mücadele büyüdükçe bizleri zafere yaklaştırmaktadır. Elde edilen tecrübelerden kalkınarak mücadele daha da yükseltilmeli, “Yılgınlık yok, direniş var!” sloganı daha güçlü bir şekilde haykırılmaya devam edilmelidir.

Direnişimizi zaferle taçlandırmak için yüklenelim!

Zafer, bizlerin olacaktır!

Demokratik Haklar Federasyonu 1 Şubat 2010

DEMOKRATİK
HAKLAR
FEDERASYONU

DEMOKRATİK HAKLAR FEDERASYONU

Şehit Muhtar Mahallesi Süslü Saksı Sokak No:11 Kat:4 Beyoğlu/İSTANBUL | www.demokratikhaklarfederasyonu.org